



KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek bakalářské práce

Autor: Markéta Posltová

Studijní obor:
Jazyková a literární kultura

Název práce (česky/anglicky):
Dramatizace románů Ireny Douskové

Vedoucí práce: prof. PhDr. Vladimír Křivánek, CSc.

Oponent práce: doc. PhDr. Jiří Kudrnáč, CSc.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	A
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	A
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	A
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	A
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	B
Výsledný průměr	A

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A,B,C,D,E,F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně: Navrhuji hodnocení výborně (A).

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

1. Kterou z dramatizací románů Ireny Douskové považujete za inspirativní z hlediska možného dalšího vývoje dramatizací?

2. Jak byste charakterizovala humor děl Ireny Douskové?

3. Doporučila byste autorce nebo divadelníkům věnovat se nadále postavě Heleny Součkové, v nových textech nebo inscenacích?

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Kol. Markéta Posltová zvolila atraktivní a podstatné téma, věnovala se úspěšné románové trilogii a jejím dramatizacím, totiž trilogii Ireny Douskové Hrdý Budžes, Oněgin byl Rusák a Darda, kterou spojuje postava Helenky Součkové, jedna ze zdařilých a charakteristických postav současné české literatury. V teoretické části autorka nejprve vykládá



pojem dramatisace, sleduje některé vybrané dramatisace v českém prostředí, následně charakterizuje tvorbu Ireny Douskové a poté interpretuje příslušnou trojici románů a jejich divadelní inscenace, jimž se také dostalo příznivého ohlasu. Zpracování těchto témat je poučené, kultivované a přehledné. Jako funkční se v práci kol. Posltové prokazuje logicky zdůvodněné pojetí dramatisace jako interpretace (s. 14), podobně významné místo má fakt, že jednou z rozhodujících kvalit tvorby Ireny Douskové je barvitě vykreslení psychologie postav (s. 19). Jako spíše diskusní však chápu v autorčině náhledu na dramatisaci Hrdého Budžese formulaci, že „z představení však na diváka nepůsobí žádná nebo jen minimální naléhavost výpovědi o době normalizace“ (s. 37): to považuji spíše za jiný vhlad do možností humoru.

V každé případě celou tuto práci považuji za zdařilou a přesvědčivou. Poukazuji však na neúplné bibliografické údaje o citacích, které obsahují pouze příjmení autora a rok vydání publikace, jako Šulajová 2004 (uvedeno na s. 13), Pavis 2003 (uvedeno na s. 13), Janoušek 2012 (uvedeno na s. 33), Erml, Host, 2003 (uvedeno na s. 35), Mikulka 2008 (uvedeno na s.36). Z jiného neúplného typu uvedení bibliografických údajů zase není zřejmé, kterého autora a který text autorka cituje, když odkazuje na souhrnnou publikaci mnohočlenného kolektivu autorů: Vlašín 1984, s. 11(uvedeno na s. 14). Přes uvedené připomínky považuji výklad kol. Posltové za pečlivý, přínosný, ocenění zaslouží také rozsah, přesahující běžnou bakalářskou práci. Na výklad v této práci následně navazuje zdařile koncipovaná antologie textů věnovaná autorčinu dílu a komentářům k tématu, nápaditá a významově obsažná. Práci kol. Markéty Posltové považuji za úspěšnou a doporučuji ji k obhajobě.

Datum a podpis oponenta práce:

23. 5. 2016

doc. PhDr. Jiří Kudrnáč, CSc.